

Sygn. akt V CZ 55/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Obrony Narodowej w Warszawie

i Ministrowi Spraw Wewnętrznych w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 listopada 2013 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 czerwca 2013 r.,

1. oddala zażalenie,

2. oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej

pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu

w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 5 czerwca 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki, wniesioną przez nią osobiście od wyroku tego Sądu z dnia 27 lutego 2013 r., oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego oddalającego powództwo skierowane przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Obrony Narodowej w Warszawie i Ministrowi Spraw Wewnętrznych w Warszawie, o odszkodowanie i zadośćuczynienie. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo procesowe strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.), zatem skarga kasacyjna strony nie mającej przez Sądem Najwyższym zdolności postulacyjnej, podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu powódka przyznając, że była pouczona o konieczności wniesienia skargi kasacyjnej przez adwokata lub radcę prawnego, zakwestionowała zasadność rozstrzygnięcia podnosząc, że powinna być pouczona również o możliwości złożenia wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu celem sporządzenia i podpisania skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem oceny Sądu Najwyższego rozstrzygającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej wniesionej bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego jest tylko to, czy rzeczywiście został naruszony przepis art. 87¹ § 1 k.p.c., natomiast poza tą oceną pozostają przyczyny, z powodu których strona przepis ten naruszyła (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2011 r., IV CZ 6/11).

Z utrwalonego, jednolitego i powszechnie znanego orzecznictwa dotyczącego jasno sformułowanych przepisów kodeksu postępowania cywilnego wynika, że skarga kasacyjna wniesiona przez stronę nie mającą - ze względu na przymus adwokacko-radcowski - zdolności postulacyjnej, podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Prawdopodobnie zaskarżonego postanowienia nie nasuwa zatem wątpliwości. Odrzuceniu skargi kasacyjnej z powodu braku zdolności postulacyjnej nie stoją na przeszkodzie nawet takie okoliczności jak

brak pouczenia o sposobie zaskarżenia orzeczenia, czy też jego niepełny lub nieprecyzyjny charakter (zob. m. in. postanowienia SN: z dnia 19 marca 1998 r., I CZ 21/98, niepubl. oraz z dnia 19 sierpnia 2004 r., V CZ 79/04, niepubl.). Jeżeli natomiast, w ocenie skarżącej, okoliczności, na które powołuje się w zażaleniu, mają związek z dokonaniem przez nią ułomnej czynności procesowej, skarżąca okoliczności te może poddać ocenie sądu w innym postępowaniu, to jest w postępowaniu o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.

Wniesienie przez pełnomocnika ustanowionego przez sąd środka procesowego oczywiście bezzasadnego nie uzasadnia przyznania mu od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.